

РЕШЕНИЕ

№ 7268

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5868** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на С. П. И., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [улица], чрез адв. Ц. И. - САК, срещу решение № 1519 от 29.04.2022г. по НАХД № 411/2022г. на Софийски районен съд, НО, 116-ти състав. С решението е изменено Наказателно постановление № 7536/08.12.2021г., издадено от началник на отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на жалбоподателя, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата е наложена глоба в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намалена на 1000 лв.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното от СРС решение. Твърди се, че същото е постановено в нарушение на материалния закон. Сочи се, че в процесното НП липсва пълна и точна индивидуализация на нарушената законовата разпоредба, което ограничава правото на защита на санкционираното лице и възможността да разбере на какво законово основание е бил привлечен към административнонаказателна отговорност. Моли се оспореното решение да бъде отменено като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Н., оспорва касационната жалба. Представя писмено становище по касационната жалба, в което също я оспорва. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е изменил Наказателно постановление № 7536/08.12.2021г., издадено от началник на отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на касатора С. И., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата е наложена глоба в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като глобата е намалена на 1000 лв.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 18.11.2021г., в 15.13ч., на път П-18, км. 25+300 дясно, на 600 м. преди Б. шосе в посока [населено място] – [населено място], жалбоподателят С. П. И. управлявал и осъществявал движение на МПС с 4 оси, с две управляеми оси, марка М., модел ТГС 35 440 8Х4 ББ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на В. Т. ООД, който превозвал товар фракция. Същият бил служител по трудов договор от 15.04.2021г. с работодател „Венков Инженеринг“ ООД. На същото място и по същото време изпълнявали служебните си задължения по контрол на спазването на Закона за пътищата служителите на А. – свидетелят С. на длъжност инспектор в отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ и С. М.. Същите спрели водача за проверка. Жалбоподателят представил СУМПС, трудов договор, талон част II и пътен лист, експедиционна бележка.

В процеса на проверката е направено измерване, при което е констатирано, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС (Наредбата), както следва: при измерено разстояние между осите 1.42 м на двойната задвижваща ос на МПС, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос било 30.150 т при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква „в“ от Наредбата. Измерването било извършено с техническо средство ел. везна модел РW – 10 № К0200007 и ролетка 1304/18 /5м/. При проверка водачът не представил разрешително или квитанция за платени пътни такси за движение на извънгабаритно ППС.

Въз основа на така установеното бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 8337 от 18.11.2021г. от Е. Л. С. на длъжност инспектор контрол по РПМ при А., за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Актът бил връчен срещу подпис на нарушителя на същата дата и подписан без възражения.

Въз основа на горепосочения акт било издадено атакуваното наказателно

постановление № 7536 от 08.12.2021г., издадено от Началника на отдел „Контрол по РПМ“ в Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено, че при максимално допустимо натоварване от 19т., управляваното от касатора ППС е било натоварено с 30,150 т. Следователно съгласно по-горе цитираните норми от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. и измерената обща маса, управляваното от И. ППС несъмнено е тежко по смисъла на Наредба № 11 от 03.07.2001г. Според СРС налице е и другата предпоставка визирана в състава на нарушението, а именно осъществени са дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение, изразяващи се в използването на пътищата за превозване на тежки товари. Процесното ППС е било с обща измерена маса 30,150 тона, т.е. над допустимата максимална маса посочена в чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредбата.

Настоящата съдебна инстанция намира, че решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно. То е подробно обосновано, като е отговорено на всички възражения в жалбата на касатора.

И според настоящата инстанция, актът и наказателното постановление са съставени от компетентни длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № РД-11-1267/17.10.2019 г. на председателя на УС на А., в която фигурира актосъставителят като оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения на актове по прилагането на ЗП, както и заповед № РД-11-1232 от 28.10.2021г. на същия орган, с която на началника на отдел „КРПМ“ е възложено да издава наказателни постановления на физически и юридически лица по актове, съставени от оправомощени служители на А..

Не са допуснати нарушения в административното производство, досежно съдържанието на акта и наказателното постановление, поради което не е налице соченото в жалбата касационно основание за отмяна на наказателното постановление. Обстоятелството, на което се позовава касаторът – че не е изрично посочено предложението на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, не нарушава правото му на защита. Актът и наказателното постановление са съвкупност от мотиви, диспозитив и правна квалификация и от цялостното съдържание на тези документи е ясна волята на административните органи – за какво нарушение е санкциониран жалбоподателя.

С разпоредбата на чл.26, ал.2, т.1, б."а" от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл.53, ал.1, т.2 от ЗП се наказват физическите лица нарушили разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗП или които извършат, или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Именно като водач на моторното превозно средство, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил без надлежно издадено разрешение, касаторът е извършил нарушението. Той е физическото лице, извършител на нарушението по

смисъла на чл.53, ал.1 от ЗП. За превозвача е задължението да осигури разрешителното по чл.15, ал.3 от Наредбата, но за водача тежи задължението, при движението си по пътищата да осъществи превоза при спазване на изискванията на закона, включително да разполага с издадено разрешително. Неизпълнението на това задължение от страна на водача обуславя отговорността му по чл.53, ал.1 от ЗП, поради което и дадената от административно-наказващия орган квалификация е законосъобразна.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите в решението на първоинстанционния съд, че по делото се установява безспорно извършването на нарушението от жалбоподателя при условията на пряк умисъл. Той е наясно със задълженията си, произтичащи от закона и съзнателно ги е нарушил. Нарушението е установено с годни технически средства, за което са изложени подробни мотиви от въззивния съд, като техните данни се потвърждават и от данните от спедиционната бележка, относно товара, с който е било натоварено МПС.

С оспореното решение е изменено наказателното постановление и на касатора е наложена глоба в минимален размер от 1000 лв. Не са установяват основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.,а“ от ЗП степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. От изложеното следва, че СРС е постановил оспореното решение в съответствие с материалния закон, поради което то следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 лева. Така мотивиран и на основание чл. 222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2, пр.2 от АПК, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1519 от 29.04.2022г., постановено по НАХД № 411/2022г. на Софийски районен съд, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА С. П. И., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [улица], да заплати на агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80лв. -юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

